

הדלקת נרות: 19:18
צאת השבת: 20:17

בנשיאות הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

ו' אב ה'תשע"ד גיליון: 298 www.breslevcity.co.il hkodesh09@gmail.com

שיחות מוהרא"ש נ"י

הסביר מוהרא"ש נ"י על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ער"ב, המדבר מהפסוק היום אם בקולו תשמעו, כי רביז"ל מוסר לנו כאן כלל גדול בעבודת השם יתברך, שבלעדה אי אפשר לאדם להצליח בעבודתו, והוא שלא ישים האדם לפני עיניו כי אם אותו היום שהוא עומד בו, ולא יחשוב מיום לחבירו כלל, כי רוב חלישות ונפילות האדם בא רק ממה שהוא מבלבל את עצמו, או אם הימים הקודמים, או אם הימים העתידיים, כי מצד אחד מסתכל על העבר, ועושה לעצמו חשבון, הרי לא הצלחתי כל כך עד עכשיו, ולא פעלתי מה שרציתי לפעול, אם כן מן הסתם גם היום לא אצליח ולא אפעול כרצוני, ומצד שני מסתכל על העתיד בדאגה ופחד, מה יהיה מחר ומה יהיה לאחר מכאן, אולי יהיה לי מניעות ועיכובים גדולים, אם כן למה לי להתחיל עכשיו בחנם, יותר טוב לא לעשות כלום, וכך באמת אינו עושה כלום, ונשאר ריק וחסר לגמרי, וכל זה הוא עצת היצר למנוע את האדם מלבוא אל תיקונו הנצחי, כי אלמלא היה האדם משים לפני עיניו רק את היום הזה שהוא עומד בו, ולא היה חושב מיום לחבירו כלל, היה מצליח מאד בכל עניניו הן ברוחניות והן בגשמיות, כי ברוחניות ובעבודת השם יתברך, על יום אחד בוודאי יכול לקבל על עצמו הרבה מאד, היינו לעסוק בתורה ובתפילה ובמצוות מעשיות הרבה, כי על יום אחד אין זה כל כך קשה, והיה יכול לפעול הרבה, ואפילו אם מאיזה סיבה אין לו הרבה זמן עכשיו, אבל הזמן מועט שיש לו, יהיה חשוב ויקר בעיניו מאד, כי הלא דקות אלו שיש לו עכשיו אף פעם לא יחזרו לו, ואם כן למה להניח להם ללכת לבטלה חס ושלום, הרי הם חשובים בפני עצמם ויכולים למלאות אותם עם כל טוב אמיתי ונצחי, ואם האדם יעשה חשבון זה לעצמו בכל יום, הרי ירכוש הון גדול בעבודת השם יתברך, עין לא ראתה, כי לא ידחה מיום לחבירו כלל, רק יחטוף בכל יום ויום כל מה שיוכל, וזה יצטבר אצלו לחשבון גדול, ויצליח מאד בעבודתו.

פינת ההלכה

המנהג בעיר הקודש ירושלים ת"ו, שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד יום עשרה באב, ויום העשירי בכלל האיסור. ומנהג הספרדים להקל באכילת בשר ביום ראש חודש אב עצמו. ויש מחמירים גם בראש חודש.

מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, סעודת פדיון הבן, או סעודת שבע ברכות, או סעודת בר מצוה הנערכת ביום הגיע הנער לגיל שלש עשרה שנה ויום אחד. וכל הקרובים של בעל הברית ריעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול שם בשר, אבל סתם בני אדם שהולכים שם אך ורק למטרה זו של אכילת בשר למלאת תאותם, הרי הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

יש נוהגים שלא לאכול בשר בסעודת מצוה, אלא דגים וכיוצא. וכשאין מנהג ידוע יש להקל.

מענייני הפרשה

השבוע מתחילים ספר דברים, והוא ספר משנה תורה שהוא תוכחת משה רבינו לנשמות ישראל לפני הסתלקותו, שיזהרו לקיים התורה בכל פרטיה ודקדוקיה, והוא גם שבת חזון, ומוכא בספרים הקדושים שהוא שבת מאד מעולה, יחיד במינו מכל השנה, כי "חזון" על שם הנבואה, וזכי הראות מקבלים בו הארה והתנוצצות מצורת בית המקדש העתידה להיבנות במהרה בימינו, ולכן הוא שבת מסוגל מאד לשפוך נפשינו לפני השם יתברך שנזכה לראות במהרה בנחמת ציון וירושלים, ונזכה להיות קשורים ודבוקים בו יתברך באמת מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון.

==

אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות ודי זהב. ופירש רש"י, ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהן, ולפיכך סתם את הדברים והזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל.

ויש לומר, על-פי המבואר בדברי רבינו ז"ל (ליקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א) שאי אפשר לדון את שום אדם, וכמאמרם ז"ל (אבות פ"ק ב') אל תדון את חבריך עד שתגיע למקומו, ומי הוא שיוכל לידע להגיע למקום חברו? כי אם השם יתברך, שהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, וכל אחד ואחד יש לו מקום אצלו יתברך, ועל-כן הוא לבדו יתברך יכול לדון את האדם, כי הוא יתברך בעל הרחמים, ובודאי הוא מקיים בנו הוי דן את כל אדם לכף זכות.

כי באמת כל מה שאדם חוטא, זה רק מחמת שהמקום שהוא שם הביא אותו לחטאים, כי על-ידי שהוא חוטא הוא נופל אל למטה מהמקום ולמטה מהזמן, ודבר זה אף אחד לא יכול לדעת רק הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אי אפשר לדון את שום בריה שבעולם, כי אין יודע את מקומו ואת יצרו שבא לידי חטאים ועוונות כאלו, רק הצדיק הגדול במעלה נפלאה מאוד שנכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, רק הוא יכול לדון את כל אחד לכף זכות, ולכן דייקא הוא יכול לעשות ראש השנה, כי הוא מוצא את הטוב שיש בכל אחד.

וזה אלה הדברים פירש רש"י, לפי שהן דברי תוכחות ומנהג כאן כל המקומות שהכעיסו בפני המקום בהן, היינו שהתוכחה של משה רבינו, היה שהזכיר דייקא את המקומות שחטאו והכעיסו בהן את הקדוש-ברוך-הוא, להורות, שלא הם חטאו אלא המקומות שעברו שם גרמו להם לחטוא. ולכן התוכחה שלו היה באהבה, כי המקום שעברו שם זה אשר גרם להם לחטוא, ובאמת ישראל קדושים הם, והבן למעשה.

אחדות מופלאה

אחדות מופלאה ותחושה של משפחה אחת גדולה שוררת בימים אלו בין תושבי ישראל בפרט ויהודים מכל העולם בכלל. התחושה המיוחדת החלה כבר מאז חטיפת שלושת הנערים לפני כחודש וחצי, אך רק הלכה והתגברה מאז תקיפתם של יישובי הדרום בירי טילים מסיבי ובמלחמה שהתפתחה כתוצאה מכך כנגד ארגון הטרור של החמאס ברצועת עזה.

הדבר ניכר בכל מקום, שלטים בעד חיילי צה"ל שפועלים למען עם ישראל, השתתפויות המוניות בהלוויות של צעירים חסרי משפחה שנהרגו בלחימה, וגם בכמויות האנשים שמגיעים לחזק את חיילי צה"ל על גבול רצועת עזה. וכך מספר אחד החיילים שבמקום: "מה שקורה כאן בשטחי הכינוס הוא בלתי נתפס - לא בשכל, לא ברגש ולא בדמיון. כל שעה בערך מגיע לכאן רכב מפוצץ באוכל, ממתקים, שתייה קרה, גרביים, ביגוד תחתון, חולצות, מוצרי הגיינה, מגבות, סיגריות ש-ש-בש ועוד".

החייל מתאר את האחדות הייחודית לעם ישראל ומספר כי "הגיעו מהצפון והמרכז, מפעלים, חברות ועסקים פרטיים, שירות בתי הסוהר, חרדים ומתנחלים, תל אביביים וגם מסביון. כל צומת בדרך לכאן עוצרים אותך - לא המשטרה, אלא תושבים שמחלקים אוכל. מה שמדהים בכל הסיפור הזה, זה שכל אחד בא באופן אישי ולא מתואם עם השני ואין איזה ארגון מסודר. הם כותבים מכתבים וברכות ואומרים שחושבים עלינו כל הזמן, יש כאלה שהשקיעו בסנדוויצ'ים כמה שעות כדי שיהיה הכי מפנק שיש. חב"ד כמובן מניחים תפילין ומחלקים 'חת"ת' לכל נגמ"ש וברסלב מגיעים לגבול ורוקדים עם החיילים בשמחה עצומה".

אמרי מוהרא"ש

מוהרא"ש נ"י אמר: שצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך שלא יכנס בו שום דמיונות של שוא כאילו הוא רואה נשמות... או כאילו הוא כבר בעל מדריגה ובעל השגה... כי צריכים לבקש תמיד רחמים מלפניו יתברך שלא ידחה ממנו יתברך.

וסיפר בשם הבעל שם טוב זי"ע שאמר פעם לנכדו הבעל דגל מחנה אפרים (דודו של רביז"ל) בהיותו ילד קטן וישב על חיק סבו ענה ואמר לו הבעש"ט הקדוש זי"ע יש צדיק ששומע תורה לא מפי מלאך ולא מפי שרף וכו', אלא מהקב"ה בעצמו ואף על פי כן אינו בטוח בעצמו רק מפחד בכל רגע שלא יפול בנוקבא דתהומא רבה.

העלונים לעילוי נשמת מורנו ורבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצ"ל ולעילוי נשמת אסתר ז"ל בת אילנה ופנחס הי"ו.

אשר בנחל - שאלות ותשובות

שלום לכבוד הצדיק שליט"א.

כולנו מרגישים את הצער בימים אלו כאשר נופלים חיילים במלחמה בעזה, וליבנו עם המשפחות השכולות. ברוך ה' אני זוכה לחלק בכל שבוע סל מצרכים לאברכי כולל, ואני מכוון שזה יהיה לשמירת החיילים. האם כדאי להשתדל לחלק לחיילים את הקמיע שלכם לשמירה והצלחה?

שלום וברכה לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גודל השמחה שיש לי שאתה מחלק אוכל לצרכי שבת לאברכים שלומדים בכולל ונמצאים בדחוקת גדולה, אשר בזכות זה יש לך חלק בתורתם שלומדים, כי מי שתומך בלומדי תורה, אזי יש לו חלק בתורתם שלומדים, ומלבד זאת זה חסד גדול מאד מאד, ובזכות זה אנחנו קיימים, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון: בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברוא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות - מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא. חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה; היינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני זה יותר שווה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי (תהלים פ"ט ג') "כי אמרתי עולם חסד יבנה" - כל העולם לא נברא רק על חסד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיך במעשה הצדקה והחסד, וזה יגן עליך ועל אשתך ועל ילדיך, כי בזכות הצדקה והחסד שאחד עושה עם השני, ובפרט עם לומדי תורה, בזכות הזו הקדוש ברוך הוא שומר אותו מכל פגעי ומקרי הזמן.

בענין חלוקת הקמיעות וכו', אי אפשר להסביר את גודל המצוה שאתה עושה, כי אני בטוח שמי שיחזיק את הקמיע הזה בכיסו, יהיה שמור מכל מיני מזיקים ומשחיתים, ומכל מיני פגעי ומקרי הזמן שלא יגעו בו כלל, וינצל מכל מיני סכנות הנמצאות בעולם, ולכן אשרי מי שזוכה לחלק את זה לאלו שנמצאים עכשיו במלחמה וכו', הקדוש ברוך הוא ישמור צאתם ובואם ויהיו שמורים ממנו יתברך, ואי אפשר להסביר את גודל הזכות והסגולה של מי שיחזיק את זה אצלו שישמרהו הקדוש ברוך הוא מכל רע, ותומשך עליו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מכתבים לאנ"ש

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, כי כל דיבור ודיבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מעלת הדיבורים שתדבר אליו יתברך, אז לא היית מפסיק מלדבר מהרגע שהיית קם מהשינה, עד הרגע שהיית הולך לישון, והתפלה זה הדביקות באין סוף ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים י' כ"א) "הוא תהלתך והוא אלקיך", ולכן אל תהיה בטלן תספר לו יתברך כל מה שעובר עליו, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך ולא יוכלו שונאיך לעשות לך שום דבר, אלא יתבטלו לגמרי כעפרא דארעא, אשרי מי שמחדיר בעצמו אמונה פשוטה שאין בלעדו יתברך כלל ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואף אחד לא יכול לעשות לו שום דבר, כמאמרם ז"ל (חולין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפילו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנכרוז קודם מלמעלה בשמים.